

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

zaoczny w stosunku do pozwanego (...) S. A. w S.

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Jędrzejewska

Protokolant: Anna Świdarska

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2019 r. w Łomży

sprawy z powództwa (...) S.A. w L.

przeciwko P. W. i (...) S. A. w S.

o zapłatę

I. Zasądza in solidum od pozwanego P. W. i (...) S. A. w S. na rzecz powoda (...) S.A. w L. kwotę 10.913,15 zł (dziesięć tysięcy dziewięćset trzysta pięć złotych piętnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 31.12.2016 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia pozostałego.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza in solidum od pozwanego P. W. i (...) S. A. w S. na rzecz powoda (...) S.A. w L. kwotę 5.739,84 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia pozostałego.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego P. W. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu) kwotę 380,84 zł tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

V. Wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w stosunku do pozwanego (...) S. A. w S..

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w L. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. W. kwoty 15.222,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31.12.2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 16.08.2016 r. w miejscowości K. pozwany kierując pojazdem mechanicznym marki A. o nr rej. (...) na skutek niedostosowania prędkości jazdy do warunków ruchu najechał na słup energetyczny, czym doprowadził do uszkodzenia jego struktury. Uszkodzone elementy infrastruktury przesyłowej wchodzi w skład przedsiębiorstwa powoda i stanowią jego własność. Powód, z uwagi na konieczność niezwłocznej naprawy, zlecił awaryjną naprawę uszkodzonych urządzeń elektroenergetycznych wykonawcy zewnętrznemu Przedsiębiorstwu Usługowo – Handlowemu (...). Zgodnie z kosztorysem koszt naprawy wyniósł kwotę 15.222,55 zł netto. Wskazana kwota wraz z należnym podatkiem od towarów i usług została uiszczona na rzecz wykonawcy na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 6.09.2016 r. Powód w dniu 16.12.2016 r. wystawił notę księgową nr (...), z terminem płatności na dzień 30.12.2016 r., którą skierował do pozwanego. Powód zgłosił szkodę do ubezpieczyciela

(...) S.A. na podstawie polisy ubezpieczeniowej OC posiadacza pojazdu mechanicznego, który decyzją z dnia 24.05.2017 r. odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, iż ustalona w polisie wartość franszyzy redukcyjnej w wysokości 20.000 zł przekracza wartość szkody, tj. 15.222,55 zł. Obowiązek zapłaty franszyzy redukcyjnej spoczywa bowiem na ubezpieczonym, tj. pozwanym. W związku z powyższym powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty z dnia 15.05.2018 r. Pozwany jednakże nie dokonał zapłaty odszkodowania.

Referendarz Sądu Rejonowego w Łomży nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 11.07.2018 r., sygn. akt I Nc 928/18 uwzględnił powództwo w całości (k.-34).

Pozwany P. W. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Wniósł także o dopozwanie do udziału w sprawie w jego miejsce (...) S.A.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że w dniu 16.08.2016 r. miało miejsce zdarzenie polegające na uszkodzeniu słupa energetycznego. Wskazał jednocześnie, iż przyczyną zdarzenia nie było niedostosowanie prędkości do ruchu na drodze tylko fakt, że źle się poczuł i stracił panowanie nad pojazdem.

Postanowieniem z dnia 28.11.2018 r. Sąd, na podstawie art. 194§3 kpc, wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) S.A. w S. (k.-71v).

Pozwany (...) S.A. w S. nie stawił się na rozprawę pomimo należytego zawiadomienia go o terminie rozprawy, nie złożył też żadnych wyjaśnień - ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w jego nieobecności.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 16.08.2016 r. w miejscowości K., gmina Ł., pozwany P. W. kierując pojazdem mechanicznym marki A. o nr rej. (...) na skutek niedostosowania prędkości jazdy do warunków ruchu najechał na słup energetyczny, w wyniku czego uszkodzeniu uległ odcinek linii napowietrznej nN 0,4 kV oraz stanowisko słupowe 34. Zakres uszkodzeń obejmował: zerwanie 7 gołych przewodów AL 50 mm⁽²⁾ linii napowietrznej, uszkodzenie 1 stanowiska słupowego, wykonanego z 2 żerdzi ŻN 12 (słup krańcowo-krańcowy „tzw. A-owy”, na którym był realizowany trójpodział sieci zasilanych z trzech stacji transformatorowych: ST 2-216; ST 2-1136 oraz ST 2-2039 oraz zamontowany był wysięgnik z oprawą oświetleniową a także słupowy rozłącznik bezpiecznikowy RSA do podziału sieci (karta oględzin k.-11, notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym nr rejestru KZ.639.16 sporządzona przez BK KMP w Ł. k.-12, zeznania świadków T. K. k.-90v, Z. J. k.-90-90v). Uszkodzona linia elektroenergetyczna wchodzi w skład przedsiębiorstwa powoda (...) S.A. w L. i stanowi jego własność.

W dniu 16.08.2016 r. (...) S.A Oddział B. Rejon Energetyczny Ł. sporządził protokół szkód z uszkodzenia urządzenia elektroenergetycznego (k.-10).

Powód zlecił naprawę uszkodzonych elementów przedmiotowej linii napowietrznej Przedsiębiorstwu Usługowo - Handlowemu (...) z Ł. (zlecenie k.-14). Niezbędny Zakres prac naprawczych obejmował: posadowienie jednego słupa wirowanego EPV 12/12 w miejsce słupa typu „A”; montaż 13 konstrukcji pod izolatory szpulowe; montaż uchwyty końcowego; montaż 13 sztuk izolatorów szpulowych; montaż 8 sztuk uchwytów dystansowych ASXsn do RSA; montaż rozłącznika RSA; montaż 3 tabliczek z numerami sieci.; zawieszenie przewodów linii napowietrznej; połączenie zerwanych przewodów; montaż ośmiu ograniczników przepięć; montaż wysięgnika, montaż oprawy oświetleniowej; załączenie linii pod napięcie (opinia biegłego K. B. k.-102-130).

Roboty po naprawie zostały odebrane w dniu 6.09.2016 r. „Protokołem nr (...) ze sprawdzenia/odbioru zgłoszonych do odbioru technicznego urządzeń elektrycznych” jako wykonane bezusterkowo (k.-21).

Wykonawca robót za usunięcie awarii wystawił w dniu 6.09.2016 r. fakturę nr (...) z na kwotę 15.222,55 zł netto (k.-22) w oparciu o sprawdzony przez pracownika Rejonu Energetycznego Ł. kosztorys powykonawczy (k.-15-20).

Powód wystawił przeciwko pozwanemu P. W. notę księgową nr (...) z dnia 16.11.2016 r. na kwotę netto 15.222,55 zł, z terminem płatności na dzień 30.12.2016 r. (k.-24).

Powód zgłosił szkodę do ubezpieczyciela (...) S.A. na podstawie polisy ubezpieczeniowej OC posiadacza pojazdu mechanicznego, który decyzją z dnia 24.05.2017 r. odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, iż wartość strat ustalona na podstawie faktury VAT nr (...) w kwocie 15.222,55 zł netto nie przekracza ustalonej w polisie nr (...) franszyzy redukcyjnej w wysokości 20.000 zł (decyzja k.-26). W związku z powyższym powód w dniu 15.05.2018 r. skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 15.222,55 zł na podstawie art. 436 § 1 kc w terminie 7 dni, której nie zapłacił (wezwanie k.-27).

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawę prawną powództwa wobec pozwanego P. W. stanowi art. 436 § 1 kc, zgodnie z którym samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch tego środka komunikacji, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Natomiast podstawą odpowiedzialności ubezpieczyciela (...) S.A. w S. jest art. 822 § 1 kc w zw. z art. 13, 36 i 52 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, statuujący zasadę odpowiedzialności akcesoryjnej ubezpieczyciela za szkody wyrządzone przez osobę ubezpieczoną w danym zakładzie ubezpieczeń oraz będący wyrazem szczególnego rodzaju odpowiedzialności o charakterze solidarności nieprawidłowej – in solidum.

Pozwany P. W. nie kwestionował faktu zaistnienia kolizji drogowej w dniu 16.08.2016 r. Dlatego też okoliczność ta nie jest przedmiotem rozważań Sądu w niniejszej sprawie (fakt bezsporny - art. 229 i 230 kpc). Poza tym fakt zaistnienia przedmiotowej szkody potwierdzili świadkowie przesłuchani w sprawie: T. K. (k.-90v) i Z. J. (k.-90-90v) oraz potwierdzają dokumenty złożone przez powoda w postaci karty oględzin (k.-11), notatki informacyjnej o zdarzeniu drogowym nr rejestru (...) sporządzonej przez BK KMP w Ł. (k.-12) oraz protokół szkód z uszkodzenia urządzenia elektroenergetycznego (k.-10).

Pozwany kwestionował jednakże przyczyny powstania przedmiotowej szkody. Twierdził, iż przyczyną zdarzenia nie było niedostosowanie prędkości do ruchu na drodze tylko fakt, że źle się poczuł i stracił panowanie nad pojazdem.

Posiadacz mechanicznego środka komunikacji może zwolnić się od odpowiedzialności przez wykazanie zaistnienia jednej z trzech przesłanek egzoneracyjnych, a mianowicie, iż szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Pojęcia siły wyższej ustawodawca nie zdefiniował. Powszechnie przyjmuje się, że stanowi ona zdarzenia zewnętrzne, którego skutków nie da się przewidzieć ani też im zapobiec, przy czym wszystkie te cechy muszą występować łącznie. Takie ujęcie siły wyższej odpowiada teorii obiektywnej i na tle takiego ujęcia w pojęciu vis maior nie mieszczą się jakiegokolwiek zdarzenia, które mają związek z nieprawidłowością, wadliwością, usterką czy przypadkiem, jeżeli odnoszą się do samego pojazdu mechanicznego lub osoby go obsługującej. Zasadnicze znaczenie dla uznania określonego zdarzenia za przejaw siły wyższej ma wymaganie, aby było to zdarzenie zewnętrzne. Nie stanowią więc siły wyższej takie zdarzenia jak: pęknięcie opony, wybuch silnika, atak serca kierowcy, atak epilepsji, atak kaszlu, czy zły stan jezdni.

Powód wskazywał, iż na skutek ataku duszności, na którą cierpi od lat doszło do przedmiotowego zdarzenia, wywołującego szkodę.

W ocenie Sądu jednakże atak duszności nie stanowi okoliczności wyłączającej odpowiedzialność pozwanego za przedmiotową szkodę. Bowiern jak wynika z powyższych rozważań Sądu atak duszności nie stanowi zdarzenia

zewnątrznego, którego skutków nie da się przewidzieć ani też jemu zapobiec, a jedynie takie zdarzenia powodują wyłączenie odpowiedzialności.

Ponadto pozwany nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o wskazywanej przez niego przyczynie powstania szkody.

Dlatego też w ocenie Sądu należy przyjąć, iż pozwany P. W. ponosi odpowiedzialność za skutki przedmiotowego zdarzenia z dnia 16.08.2016 r., co rodzi po jego stronie obowiązek naprawienia poniesionej przez powoda w jego wyniku szkody

Pozwany kwestionował także zakres swojej odpowiedzialności, wskazując, iż kwota odszkodowania, żądana przez powoda jest wygórowana i żądanie powinno być skierowane do ubezpieczyciela kierowanego przez niego pojazdu.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa poszkodowany może dochodzić odszkodowania według swego wyboru od ubezpieczonego sprawcy szkody, od ubezpieczyciela lub obu z nich łącznie. Za takim stanowiskiem przemawia treść art. 822 § 4 kc, zgodnie z którym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nie prowadzi jednakże do wyłączenia odpowiedzialności sprawcy szkody wobec poszkodowanego a jedynie do przejęcia przez zakład ubezpieczeń jego zobowiązań odszkodowawczych. W takim przypadku współodpowiedzialność tych podmiotów będzie mieć postać in solidum.

Odpowiedzialność in solidum występuje wówczas, gdy wierzyciel może dochodzić roszczenia od kilku osób, na podstawie odrębnych stosunków prawnych, jakie go łączą z poszczególnymi podmiotami, zaś spełnienie świadczenia przez jednego z dłużników w całości lub w części zwalnia odpowiednio pozostałych, lecz nie ma podstawy do przyjęcia solidarnego charakteru odpowiedzialności dłużników z uwagi na brak jej ustawowego lub umownego źródła (art. 369 kc). Do takich przypadków należy przykładowo sytuacja, gdy dwie osoby odpowiadają za wyrządzenie szkody, z tym, że jedna ex delicto, a druga ex contractu lub gdy za szkodę odpowiada jej bezpośredni sprawca na podstawie przepisów o czynach niedozwolonych oraz ubezpieczyciel na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy. Odpowiedzialnością in solidum jest także odpowiedzialność za dług zabezpieczony hipotecznie spoczywająca na dłużniku osobistym i dłużniku rzeczowym, a także odpowiedzialność kontraktowa kilku dłużników za szkodę będącą następstwem nie wykonania odrębnych i niezależnych od siebie umów. Odpowiedzialność dłużników in solidum wobec wierzyciela rodzą ich samodzielne działania, prowadzące do powstania niezależnych zobowiązań przy uwzględnieniu odrębnych przesłanek odpowiedzialności dla każdego przypadku więzi obligacyjnej. Każdy z dłużników odpowiada za swój własny dług i jest zobowiązany do jego zaspokojenia. Brak ustawowej regulacji zobowiązań in solidum stał się przyczyną sformułowania poglądu o dopuszczalności stosowania do nich per analogiam tych przepisów o solidarności dłużników, które odpowiadają celowi i charakterowi danego stosunku prawnego, przede wszystkim art. 366 kc, co oznacza zwłaszcza możliwość pozwania według wyboru i woli wierzyciela wszystkich dłużników in solidum, tylko kilku z nich lub jednego oraz przyjęcia, że do pełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy pozostają zobowiązani, zaś spełnienie świadczenia przez jednego z dłużników in solidum zwalnia pozostałych w odpowiedniej części (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.04.2016 r., II CSK 361/15).

W niniejszej sprawie pozwany P. W. odpowiada za przedmiotową szkodę na podstawie czynu niedozwolonego. Pozwany (...) S.A. w S. odpowiada zaś na podstawie umowy ubezpieczenia. W związku z tym pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 5.06.2019 r. wniósł o zasądzenie dochodzonej kwoty od pozwanych (...) S.A. w S. na zasadzie in solidum.

Według przepisu art. 436 kc w zw. z art. 435 kc samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch tego pojazdu, chyba, że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Na okoliczność ustalenia rozmiaru szkody powstałej w elementach sieci elektroenergetycznej niskiego napięcia w miejscowości K. gm. Ł. na skutek zdarzenia z dnia 10.08.2016 r., niezbędnego zakresu prac naprawczych, wysokości kosztów naprawy, a także oceny zasadności przeprowadzonych prac naprawczych, zastosowanych materiałów, środków transportowych oraz technologii naprawy celem usunięcia przedmiotowej szkody z uwzględnieniem okoliczności, iż naprawa miała charakter awaryjny Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu elektryczności.

Biegły sądowy K. B. (2) w opinii z dnia 23.03.2019 r. wskazał, że na skutek zdarzenia z dnia 16.08.2016 r. w miejscowości K. uszkodzeniu uległ odcinek linii napowietrznej nN 0,4 kV oraz stanowisko słupowe 34. Zakres uszkodzeń obejmował: zerwanie 7 gołych przewodów AL 50 mm⁽²⁾ linii napowietrznej; uszkodzenie 1 stanowiska słupowego, wykonanego z 2 żerdzi ŻN 12 (słup krańcowo-krańcowy typu „A”); uszkodzenie przyłącza wykonanego przewodem AsXSn 4 X 25 mm²; uszkodzenie konstrukcji pod izolatory w ilości 13 sztuk; uszkodzenie izolatorów szpulowych w ilości 13 sztuk; uszkodzenie 8 sztuk ograniczników przepięć; uszkodzenie wysięgnika z oprawą oświetlenia zewnętrznego. Niezbędny Zakres prac naprawczych obejmował: posadowienie jednego słupa wirowanego EPV 12/12 w miejsce słupa typu „A”; montaż 13 konstrukcji pod izolatory szpulowe; montaż uchwytu końcowego; montaż izolatorów szpulowych 13 sztuk; montaż uchwytów dystansowych 8 sztuk ASXsn do RSA; montaż rozłącznika RSA; montaż tabliczek z numerami sieci 3 szt.; zawieszenie przewodów linii napowietrznej; połączeniem zerwanych przewodów; montaż 8 ograniczników przepięć; montaż wysięgnika, montaż oprawy oświetleniowej; załączenie linii pod napięcie/przekazanie do eksploatacji. Koszt usunięcia uszkodzenia został przedstawiony przez biegłego w dołączonych do opinii kosztorysach, stanowiących załączniki 3 i 4., które zostały sporządzone w oparciu o cennik Sekocenbud poziom cen z okresu usuwania awarii, tj. III kw. 2016 r. roboty inżynierskie w woj. (...) – poza stolicą województwa. Biegły ponadto ustalił, że cena średnia usunięcia uszkodzeń wyniosła kwotę 10.913,15 zł netto, cena maksymalna kwotę 14.276,99 zł netto, a cena z kosztorysu powoda kwotę 15.222,55 zł netto. Biegły wskazał, iż kwoty wynikające z kosztorysów nie uwzględniały kosztów poniesionych przez powoda, wynikających z „Polecenia służbowego nr (...) Dyrektora Generalnego Oddziału z dnia 28.01.2015 r. oraz kosztów dojazdu sprzętu, z uwagi na odległość mniejszą od 20 km z miejsca zdarzenia od siedziby firmy usuwającej awarię. W ocenie biegłego kwota żądana przez powoda nie była kwotą zawyżoną biorąc pod uwagę, że naprawa uszkodzonej sieci niskiego napięcia usuwana była w warunkach awaryjnych, a w kosztorysach dołączonych do opinii nie uwzględniono kosztów dojazdu sprzętu. Prace naprawcze wykonane przez Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) obejmowały usunięcie awarii, jak również wymianę słupa narożnego na słup wirowany EPV 12/12. Konieczność wymiany słupa wynikała bezpośrednio z „Protokołu szkód sporządzonego w dniu awarii 16.08.2016 r.”. Wszystkie prace wykonane w ramach usuwania awarii były uzasadnione technicznie. Zastosowane materiały, środki transportowe oraz technologia naprawy była zgodna z obecnymi wymogami i uwzględniała okoliczności, że naprawa miała charakter awaryjny, zaś powód był zobligowany do niezwłocznego usunięcia awarii oraz skrócenia do minimum przerwy w dostawie energii elektrycznej odbiorcom zasilanych z uszkodzonej linii napowietrznej. Wymiana uszkodzonych części na nowe była odtworzeniem istniejącej sprawnej napowietrznej linii energetycznej nN 0,4 kV (opinia k. 102-110).

W ocenie Sądu powyższa opinia biegłego jest rzetelna, pełna, jasna i w związku z tym zasługuje na uwzględnienie. Bowiem została wykonana z uwzględnieniem fachowej wiedzy i doświadczenia życiowego, oparta na obowiązujących przepisach prawa i wykonana zgodnie z nim. Biegły dokonał wnikliwej analizy całości materiału dowodowego, zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy i na tej podstawie sformułował wnioski opinii.

Szkoda będąca przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie podlega naprawieniu według zasad określonych w art. 361 - 363 kc, a zatem odszkodowanie zgodnie z zasadą pełnej kompensacji ma wyrównać uszczerbek majątkowy poszkodowanego, polegający na utracie aktywów lub zwiększeniu pasywów. Stosownie do art. 363 § 1 kc zasadą jest, iż naprawienie szkody polega na przywróceniu stanu poprzedniego, chyba, że poszkodowany wybrał świadczenie zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej albo za świadczeniem w pieniądzu przemawiają szczególne okoliczności. W razie wyboru naprawienia szkody poprzez restytucję świadczenie dłużnika obejmuje pełny koszt naprawy uszkodzeń, spowodowanych wypadkiem. Przyjmuje się przy tym, że zobowiązany do naprawienia szkody powinien zwrócić

poszkodowanemu wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy. Naprawienie szkody nie może prowadzić do wzbogacenia poszkodowanego lub osoby trzeciej.

W ocenie Sądu powodowi należy przyznać odszkodowanie w kwocie 10.913,15 zł netto, stanowiącej średnią cenę usunięcia przedmiotowych uszkodzeń, według podanych przez biegłego stawek, albowiem naprawa słupa i pozostałych urządzeń miała charakter nagły, awaryjny, konieczne było natychmiastowe podjęcie działań naprawczych, gdyż powód ma obowiązek zapewnić stały dostęp do energii elektrycznej dla swoich odbiorców, co wynika z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 10.04.1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059), zgodnie z którym przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, magazynowaniem energii lub paliw gazowych, w tym skroplonego gazu ziemnego, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego jest obowiązane utrzymywać zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w te paliwa lub energię w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych.

W ocenie Sądu powyższa kwota pozwoli powodowi na zrekompensowanie przedmiotowej szkody. Bowiern podstawową funkcją odpowiedzialności odszkodowawczej jest funkcja kompensacyjna. Sam obowiązek odszkodowawczy pojawia się już z chwilą wyrządzenia poszkodowanemu szkody. Przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych oryginalnych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu przedniego. Żądane odszkodowanie musi się jednakże mieścić w ekonomicznie uzasadnionych kosztach. Z niekwestionowanych przez strony ustaleń biegłego sądowego K. B. (2) wynika, iż za powyższą kwotę powód powinien naprawić przedmiotową szkodę. Podkreślić bowiem należy, że wysokość odszkodowania powinna być racjonalna - stawki naprawienia szkody winny zaś mieścić się w ekonomicznie uzasadnionych granicach. Rozważając zasadność zgłoszonego roszczenia trzeba więc mieć na uwadze, że niewątpliwie w zakresie zaistniałych kosztów chodzi o ekonomicznie uzasadnione wydatki a zatem koszty ustalone według cen występujących na lokalnym rynku usług. Należy również podkreślić, że przepis art. 354 § 2 kc stanowi o obowiązku wierzyciela współdziałania przy wykonaniu zobowiązania (tzw. zasada minimalizacji szkody).

Nie ulega w ocenie Sądu wątpliwości, że poszkodowany miał prawo do wyboru zakładu naprawczego. Dokonując jednakże wyboru winien mieć na uwadze zasadę minimalizacji szkody. W takiej sytuacji w ocenie Sądu w niniejszej sprawie należy przyjąć uśrednione koszty naprawienia szkody.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę w ocenie Sądu zasadnym było zasądzenia na rzecz powoda od pozwanych (...) S.A. w S. in solidum kwoty 10.913,15 zł z zastrzeżeniem, że spełnione świadczenie przez jednego z pozwanych zwalnia pozostałego.

Wobec tego, że Pozwany (...) S.A. w S. nie stawił się na rozprawę pomimo należytego zawiadomienia go o terminie rozprawy, nie złożył też żadnych wyjaśnień - ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w jego nieobecności Sąd wydał w stosunku do niego wyrok zaoczny, stosownie do art. 339 § 1 kpc.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił, zgodnie z pkt. II wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc w zw. z § 2 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804). Powód wygrał sprawę w 72 %. Poniósł on koszty w kwocie 762 zł tytułem opłaty od pozwu, w kwocie 153 zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego, w kwocie 2.000 zł tytułem wynagrodzenia biegłego, w kwocie 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika i w kwocie 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. 72 % powyższych kosztów stanowi kwota 5.739,84 zł, którą Sąd zasądził zgodnie z pkt. III wyroku.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 uksc obciążył pozwanego P. W., jako przegrywającego niniejszą sprawę kosztami wynagrodzenia biegłego w kwocie 380,84 zł, poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 3 kpc.